

tiet den opfattelse, at der er nogle her i samfundet, som begår så grov kriminalitet, at uanset om det hjælper eller ej, er det vigtigt, at de pågældende bliver afsondret fra det øvrige samfund i en periode, så vi lovlydige borgere i hvert fald kan få fred og ro i den tid.

Fremskridtspartiet ønsker som sagt skærpede straffe, også for voldskriminalitet. Vi ønsker også, at der bliver straffet hurtigere, så man kommer til at afsone i umiddelbar forlængelse af, at man har begået en kriminel handling, og hvis forslaget her på nogen måde kan medvirke til, at det bliver tilfældet, støtter vi i Fremskridtspartiet meget gerne forslaget.

Pia Kjærsgaard (DF):

Man hører i disse år meget om politikerlede, og en af de væsentligste årsager til det problem er, at vælgerne har meget svært ved at genkende deres holdninger og meninger, når de ser, hvad der gennemføres af de skiftende politiske flertal på Christiansborg.

Der er mange områder, f.eks. inden for EU-, kultur-, udlændinge- og specielt retspolitik, hvor der er en meget, meget stor kløft mellem vælgere og politikere. Inden for strafferetsplejen og især med hensyn til domspraksis er der stort set ingen som helst overensstemmelse mellem den lovgivende og den dømmende magts handlinger på den ene side og det overvejende befolkningsflertals holdning på den anden side. Utallige meningsmålinger dokumenterer, at langt den største del af vælgerne, op mod 95 pct. – det er mere end 9 ud af 10 – mener, at straffen for at begå en forbrydelse, især en alvorlig forbrydelse, er for lav i dag. Så kan man jo alt efter temperament, og hvad man i øvrigt selv mener som politiker, gøre som hr. Elmquist og kalde visse meningsmålinger for useriøse, specielt når man ikke er enig i det resultat, målingen når frem til. Det er selvfølgelig alt efter temperament, men jeg tror, vi kender befolkningens holdning alle sammen.

Selv om der ikke er flertal for dødsstraf, og det er der jo ikke i Danmark, er det en udbredt holdning, at strafferammen er alt for lav. Det forholder sig desuden sådan, at vælgerne har den opfattelse, at straffen er for mild for alvorlige lovovertrædelser. Mange er forargede over den grove voldsforbryders milde straf i forhold til straffen for f.eks. at smugle cigaretter eller for økonomisk kriminalitet.

Visse former for lovovertrædelse, f.eks. skatteunddragelse, straffes uforholdsmæssigt hårdt

sammenlignet med f.eks. straffen over en spirituspåvirket biltyv, der forårsager to uskyldiges død, eller over en person, der i en impulsiv blodrus skærer halsen over på en sagesløs. I dag er straffen langt hårdere for den førstnævnte lovovertrædelse end for de to sidstnævnte, og dertil kommer, at vælgerne slet ikke har forståelse for den gældende praksis, hvorefter lovovertrædere, der har forvoldt andres lemlestelse eller død, bliver sat på fri fod efter endt forhør med den konsekvens, at offeret eller offerets pårørende kan risikere at møde gerningsmanden på gaden dagen efter.

Mange grove voldsforbrydere har sonet deres brøde efter 3-4 år i et fængselssystem, hvis standard er bedre end de fleste landes mellemklasseshoteller, og voldsforbryderen er efter afsoning i stand til at genoptage sit liv og leve videre som førhen, hvilket hans offer – der i mange tilfælde bliver invalideret – mildest talt ikke er, for slet ikke at tale om de pårørende til dem, der er blevet dræbt af en voldsmand.

I sin nytårstale sagde statsministeren, at det er fejt og ikke sejt at gå med kniv. På samme måde kunne man sige, det er fejt og ikke spor sejt af Folketinget at udforme en retspolitik hen over hovedet på det overvejende flertal af den danske befolkning. Når nogle politikere taler for strengere straffe, imødegås sådanne ideer typisk med argumenter om, at sådan noget er udtryk for populisme; men sådanne argumenter afslører til fulde et arrogant og kynisk livssyn og en skolemesteragtig demokratiopfattelse.

Sande demokraters bestræbelser bør altid sigte imod at inddrage hele befolkningen og ikke kun dem, der har en juridisk embedseksamen, i lovenes udformning. Lovenes ånd bør fremgå af hele befolkningens røst, og det kan ikke være rigtigt, at de, der ikke har nærlæst strafferetsprofessorernes lærebøger, ikke bliver taget alvorligt og ikke bliver behandlet på lige fod, når der skal diskuteres strafferetspolitik.

Vi har hørt til bevidstløshed, specielt i den seneste diskussion om højere straffe for vold, at lovene er gode nok, men at domstolene bare ikke udnytter strafferammerne godt nok. På en eller anden måde kan det lyde, som om det er rigtigt, men problemet er bare, at dommerne efterhånden fungerer som en stat i staten. De har jo, modsat politikerne, ingen som helst demokratisk autorisation og er derfor i endnu mindre grad end politikerne tilskyndet til at lytte til befolkningens røst.